

Arrest

nr. 88 339 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 juni 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13*quater*), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 juni 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die van Servische nationaliteit is, komt op 19 februari 2009 België binnen en dient op 20 februari 2009 een asielaanvraag in.

Op 1 september 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 20 april 2010 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 9 juli 2010 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 16 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Op 1 juni 2012 dient verzoekster een derde asielaanvraag in.

Op 5 juni 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten B.S.

geboren te S. K. , op (in) (…)

en van nationaliteit te zijn Servië

die een asielaanvraag heeft ingediend op 01.06.2012 (2)

Overwegende dat betrokkene op 20.02.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 09.09.2009 van het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 09.07.2010 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 16.07.2010 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing ‘weigering in overwegingname’ kreeg. Overwegende dat betrokkene op 01.06.2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een geboorteakte en een nationaliteitsbewijs dd. 18.08.2011 voorlegt. Overwegende dat deze documenten geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar zus, die in Duitsland woont, deze documenten meegebracht heeft toen ze in Skenderaj op bezoek was bij de familie van haar man.

Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven.

Overwegende dat betrokkene expliciet verklaart geen nieuwe elementen te kunnen voorleggen.

Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet zou weten waar ze anders naartoe zou kunnen.

Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze twee maanden en drie weken zwanger zou zijn. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt.

Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze reeds drie miskramen gekregen zou hebben telkens na een negatieve beslissing. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 26.04.2010 & 16.07.2010 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.

(…).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Wat betreft de niet-naleving door de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn beslissing tot weigering van verblijf van 5 juni 2012, van de vereiste tot motivering zoals voorzien in de artikels 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen In het kader van zijn beslissing tot weigering, maakt de Dienst Vreemdelingenzaken gewag van het feit dat de tweede asielaanvraag ingesteld door betrokkene geen enkel nieuw element bijbrengt ten opzichte van de eerste.

Verzoekster is verbaasd over zo'n motivering in hoofde van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Inderdaad, wat betreft het feit dat deze documenten hadden kunnen neergelegd worden tijdens de 1 aanvraag laat verzoekster als element gelden als feitelijk element eerst en vooral dat deze documenten haar werden overgemaakt door haar zuster wie woont in Duitsland na de zitting voor de Commissariaat General van 9 september 2009

Het was haar dus onmogelijk om ze tijdens de eerste asielaanvraag over te maken.

Daarenboven vanaf het ogenblik waarom, in het kader van een tweede asielaanvraag de kandidaat vluchteling nieuwe documenten overmaakt, behoort het aan de Dienst Vreemdelingenzaken om deze te onderzoeken en de redenen aan te duiden waarom zij geen nieuwe elementen uitmaken omdat zij niets nieuws bijbrengen ten opzicht van de reeds onderzochte asielaanvraag

Aldus, beschouwen dat deze documenten die wel degelijk in verband staan met de problemen tegengekomen door verzoekster in Kosovo, niet kunnen beschouwd worden als nieuwe elementen enkel door het feit dat zij tijdens de eerste asielaanvraag hadden kunnen overgemaakt worden zonder er de redenen van uit te leggen, kan worden beschouwd als een ondoelmatige motivering.

Daarenboven, verwerpt de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens deze vraag en laat het feit gelden dat de documenten ingeroepen door verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag niet in origineel werden overgemaakt.

Opnieuw interpelleert deze motivatie, inderdaad, tijdens haar onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, heeft verzoekster duidelijk gesteld dat deze documenten haar werden opgestuurd door zijn familie die in Skeneraj gebleven is.

Dat betrokkene duidelijk heeft gesteld dat zij de originelen zo snel mogelijk zou ontvangen.

Dat op het ogenblik waarop de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing heeft genomen, hij van de situatie op de hoogte was.

Dat, door niet te antwoorden op dit element in het kader van zijn beslissing, de Dienst Vreemdelingenzaken een beoordelingsfout begaat en tegelijkertijd zijn beslissing op een ondoelmatige manier motiveert.”

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat een motief dat de bij de derde asielaanvraag voorgelegde stukken reeds eerder voorgebracht hadden kunnen worden en een motief inzake kopieën, niet kunnen teruggevonden worden in de bestreden beslissing, zodat verzoeksters voorgehouden grieven elke grondslag missen en geen verband houden met de bestreden beslissing.

Ten overvloede merkt de verwerende partij op dat verzoekster bij haar derde asielaanvraag een originele geboorteakte en een origineel nationaliteitsbewijs heeft voorgelegd, waarover wordt gemotiveerd dat deze geen ander licht werpen op de eerder aangehaalde asielmotieven. De verwerende partij wijst erop dat verzoekster reeds tijdens haar tweede asielaanvraag toegaf dat zij met haar ouders naar Duitsland was verhuisd toen ze 2,5 maanden oud was en sindsdien daar steeds gewoond had. Het incident waarop haar eerste asielaanvraag gesteund was, was dus gelogen.

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde kan gesteld worden voor artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of

situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.3.2. Verzoekster uit vervolgens kritiek op de bestreden beslissing zodat zij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster voert aan dat zij de door haar voorgelegde documenten pas heeft ontvangen via haar zus na 9 september 2009, datum van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar eerste asielaanvraag, zodat zij ze niet tijdens haar eerste asielaanvraag kon overmaken. Verzoekster meent dat de redenen moeten worden aangeduid waarom de voorgelegde documenten geen nieuwe gegevens uitmaken. Verzoekster voert aan dat zij tijdens haar interview heeft aangeduid dat de originelen van de voorgelegde kopieën zo snel mogelijk zouden worden overgemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat de kritiek van verzoekster niet is gericht tegen de bestreden beslissing. De bestreden beslissing, de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 5 juni 2012, bevat geen motieven over stukken die verzoekster reeds eerder had kunnen voorleggen of over kopieën die niet aanvaard zouden worden omdat de originelen niet werden voorgelegd.

Dit onderdeel van het enig middel is niet gericht tegen de bestreden beslissing en is derhalve onontvankelijk.

Het enig middel is in de mate waarin het onvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET